

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΣΕΙ ΤΟΥ ΕΤΗΣΙΩΣ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΟΥ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

385

ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΥΨΩΜΑΘΕΙΩΝ

ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ
ΜΙΛΥΔΑΡΟ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

—
1932

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΤΕΛΕΣΕΙ ΤΟΥ ΕΤΗΣΙΩΣ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΟΥ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΥΨΩΜΑΘΕΙΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

Σεβασμιώτατε Δέσποτα,

Ἐριμμοὶ Κυραὶ καὶ Κύριοι, (1)

Ἐν τῇ διεξαχθείσῃ σήμερον, κατ' ἔθος καθιερωθὲν ἀπὸ τοῦ 1894, σεμνῇ ἐπιμνημοσύνῳ τελετῇ, ἡ Κοινότης Ὑψωμαθειῶν εὐλαβεῖς ἀνέπεμψεν εὐχὰς καὶ ἀπέδωκε καὶ αὐτῆς τὸν ὀφειλόμενον φόρον σεβασμοῦ, τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν ἀποικομένων ἀειμνήστων Μεγάλων Εὐεργετῶν αὐτῆς, οἵτινες καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ βίου αὐτῶν ἀπέβησαν φαινὰ ὑποδείγματα, διαπρεψάντων ἀνδρῶν, ἐν τῷ σταδίῳ τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης ὑπὲρ τῆς μεγάλης χριστιανικῆς ἀρετῆς, τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης.

Ὁ ὑπ' αὐτῶν ἐκδηλωθεὶς ὑπέροχος ἀλτροῦσμός ἐναντι τῆς ἡμετέρας ἱστορικῆς, ἀνθούσης καὶ μεγαλωνύμου ἄλλοτε Κοινότητος, πρόκειται ὡς μοναδικὸν καὶ ἀξιομίμητον τοῖς μεταγενεστέροις παράδειγμα.

Αἱ δαυριῶς ἐκάστοτε παρασχεθεῖσαι ὑπ' αὐτῶν γενναῖαι δωρεαὶ τεκμηριοῦσι τὰ φιλογενῆ αἰσθήματα τῶν φιλοτίμων τούτων ἀνδρῶν καὶ τὴν πολύτιμον στοργὴν καὶ ἀφοσίωσιν, ἃς τόσον εὐεργετικῶς

(1) Τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 1932 ἐτελέσθη ἐν τῷ ἱ ναῶ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τὸ ἐτησίως καθιερωθὲν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν τῆς Κοινότητος Ὑψωμαθειῶν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάρδεων καὶ Πισισίας κ. Γερμανοῦ, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς κ. Σταύρου Μελέγκογλου, ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Ἀρρεναγωγείου, ὃ παρῶν ἐπιμνημόσυνος λόγος, ἐν ᾧ ἀναφέρονται, ὑπὸ τύπον ἱστορικῶν σημειώσεων, τὰ περὶ τῆς δράσεως καὶ τῶν εὐεργεσιῶν τῶν ἀοιδίμων Ἰδρυτῶν, Μεγάλων Εὐεργετῶν, Εὐεργετῶν καὶ Δωρητῶν τῆς Κοινότητος.

ὑπὲρ τῆς Κοινότητος Ὑψωμαθείων ἀείποτε ἐξεδήλωσαν, καταστάντες οὕτω ἄξιοι μεγάλου θαυμασμοῦ καὶ αἰδίου εὐγνωμοσύνης.

Ἰκανὰ παρήλθον ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ φιλογένεια τῶν μνημονευθέντων Μεγάλων Εὐεργετῶν τῶν Ὑψωμαθείων ἐξεδηλοῦτο ἀκρόατος καὶ παρσίχεται ἀφειδῶς, κρυπτομένη ὁμως πάντοτε ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς μετριοφροσύνης.

Πλεῖστοι ὁμίλικες αὐτῶν ἐνορεῖται δὲν ὑφίστανται σήμερον ἐν τῇ ζωῇ, ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων ἱκανοὶ ἀνεχώρησαν, οἱ δὲ παραμείναντες ἐλάχιστοι εὐρίσκονται ἐν παντελεῖ ἀγνοία τῶν λεπτομερειῶν τῆς πραγματικῶς εὐεργετικῆς δράσεως τῶν ὑπὲρ ὧν τὸ ἱερὸν ἐτελέσθη μνημόσυνον ἀοιδίμων Μεγάλων Εὐεργετῶν. Ὁ μόνος ἑναπομείνας καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός μου, ὑποχρεωτικῶς μέχρι τοῦδε τὰ ζητήματα παρακολουθῶν, καθόσον ἐπὶ τεσσαράκοντα τέσσαρα συναπτὰ ἔτη διατελῶ Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος, ἔτιχον ἐγὼ καὶ συνελπῶς ἐθεώρησα καθῆκόν μου ἐπιτακτικὸν καὶ ὑποχρέωσιν ἐπιβεβλημένην καὶ ἱερὰν, ποῖν ἢ ὑποκίψω εἰς τὸν κοινὸν τῆς ἀνθρωπότητος νόμον, διότι εὐρίσκομαι περὶ τὰς δυσμῆς τοῦ βίου μου, ὅπως γνωρίσω τοῖς ἀξιολοίμοις συνενορεῖταις καὶ τῇ ὁμογενείᾳ ἐν γένει, τὰ κυριότερα σημεῖα τῆς δράσεως τῶν ἀοιδίμων Κτιτόρων καὶ Μεγάλων τῆς ἡμετέρας Κοινότητος Εὐεργετῶν, ἔχων ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ δημοσία διακήρυξις τῶν φιλογενῶν καὶ ἀγαθοεργῶν πράξεων, ἀποτελεῖ τὸν τιμιώτερον καὶ εὐλαβέστερον ἔπαινον καὶ τὴν ὑπερτάτην τιμὴν πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν εὐγενῶν χορηγῶν, οἵτινες ἐκ παραδόσεως καὶ ἀνατροφῆς ἠσκησαν καὶ ἐλάξευσαν τὴν μεγάλην τῆς Φιλανθρωπίας ἀρετὴν, καταστήσαντες αὐτὴν διηνεκὴ καὶ πολύτιμον ὁδηγὸν καὶ ἀναπόσπαστον τοῦ κοινοτικοῦ αὐτῶν βίου μέλημα.

Οἱ λόγοι οὗτοι μὲ φέρουσι πρὸ τοῦ ἀρχαίου καὶ σεβαστοῦ τούτου βήματος, γέροντα ἤδη κατεσκληρότα καὶ τρέμοντα ὑπὸ τὸ ἐπαχθὲς τῆς μακροῦς ἡλικίας μου βάρους, ὅπως πλαισιώσω, διὰ τοῦ ἀμαράντου τῆς εὐγνωμοσύνης στεφάνον, τὴν ἀθάνατον μνήμην τῶν ἀλησιμονήτων τῆς Κοινότητος Εὐεργετῶν καὶ ἐξιμνήσω τὸν ἄσπιλον καὶ ἀγνὸν χαρακτήρα καὶ τὰς ὑπερτάτας αὐτῶν ἀρετάς, ἃς ἡ ἀψευδὴς ἱστορία θ' ἀναφέρει ἐσαεὶ μετ' ἐπαίνων καὶ τιμῆς.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Κοινότητι, ἔνθα καὶ ἐξέμαθε τὰ πρῶτα γράμματα.

Ὁ ἀείμνηστος Θεοδόσιος Δ. Φωτιάδης διέμενε ἐν τῷ ἐξωτερικῷ,

εἶχε δὲ μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὡς γνώμονα ἐν τῷ βίῳ του, τὴν ἐκπλήρωσιν ἀγαθοεργῶν πράξεων. Ἐνδιαφερόμενος δὲ ἰδιαίτερος ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος αὐτοῦ, προέβαινε διαρκῶς εἰς τὴν συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν Σχολῶν αὐτῆς. Οὕτω κατὰ τὸ 1872 ἀπέστειλεν ἐξ ἐράνων, συλλεγέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, Λ. Τ. 500, ὅπως διατεθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Παροθναγωγείου, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας ὑπερέβη τὸ ποσὸν τῶν 5000 Λιρῶν Τουρκίας.

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐμπορευόμενος ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν κατὰ τὸ 1888. Ὁ νεκρὸς τοῦ ἀειμνήστου μεταφερθεὶς ἐν Κωνσταντινιπόλει ἐτάφη ἐν τῷ ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς ἱερᾶς Νοσοκομειακῆς Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (Βαλουκλῆ) οἰκογενειακῷ τάφῳ αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν θάνατόν του οἱ ἐπὶ φιλογενείᾳ διακρινόμενοι δύο ἀδελφοὶ αὐτοῦ Νικόλαος καὶ Ἀλέξανδρος, προθύμως ἐκτελοῦντες τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκφρασθεῖσαν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν, προέβησαν εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς τῶν ἀρρένων, διὰ τῆς ἀνεγέρσεως νέας λιθίνης οἰκοδομῆς, δι' ἣν ἐδαπάνησαν πλέον τῶν 2000 Λ. Τουρκίας.

Ἡ Κοινότης Ὑψωμαθείων μνήμων τῶν τοιούτων εὐεργεσιῶν αὐτοῦ, ἐπιθυμοῦσα ἵνα ἐκδηλώσῃ ἐναργέστερον τὴν ζωηρὰν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην, συνῆλθε τῇ 8ῃ Ὀκτωβρίου 1894 εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν καὶ ἀπεφάσισε, τιμῆς ἕνεκεν, ὅπως ἡ ἐκ βάρων ἀναγερευθεῖσα Σχολὴ ἀρρένων ἐπωνομασθῆ «Φωτιάδειος», τῆς ὀνομασίας ταύτης χάρασσομένης ἐπὶ μαρμαρίνης πλακόσ, τοποθετουμένης ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τῆς εἰσόδου τοῦ νέου Ἐκπαιδευτηρίου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Γεννηθεὶς ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ελένης Ὑψωμαθείων ἐδιδάχθη ἐν τῇ σχολῇ αὐτῶν τὰ πρῶτα γράμματα.

Προσηνὴς καὶ μελίχιος, ἀριστοκράτης τὸ ἦθος καὶ χαρακτὴρ ἀδαμάντινος, τιμητικὴν καὶ ἐξέχουσαν κατέλαβε θέσιν ἐν τῇ ἐκτιμῆσει πάντων τῶν γνωρισάντων αὐτόν, ὡς καὶ ἀπάσης τῆς Κοινότητος, ὑπὲρ τῆς ἐξυπηρετήσεως καὶ ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἐξυψώσεως καὶ εὐημερίας τῆς ὁποίας κατέγινεν ἰδιαίτερος, ἐκοπίασεν, ἐμόχθησεν, ἠγωνίσθη καὶ ἐπάλαισε κατὰ μυρίων δυσχερειῶν, ἐπὶ βλάβῃ καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς ὑγείας του.

Ἡ Κοινότης μνήμων τῶν ἀνεκτιμῆτων ὑπηρεσιῶν καὶ εὐεργεσιῶν αὐτοῦ περιβάλλει δι' ἀπολύτου ἐκτιμῆσεως καὶ σεβασμοῦ τὰς πολυτίμους ὑπὲρ αὐτῆς διαθέσεις τοῦ εὐγενοῦς τὸν χαρακτήρα καὶ ἀγνοῦ τὴν καρδίαν τετιμημένου αὐτῆς τέκνου.

Ὁ ἀείμνηστος Νικόλαος Δ. Φωτιάδης ἐκδηλῶν τὸ ὑπὲρ τῆς Κοι- νότητος ζωηρὸν αὐτοῦ ἐνδιαφέρον καὶ ἀκολουθῶν τὸ ὑψηλὸν παρά- δειγμα τοῦ Πατριαρχικοῦ αὐτοῦ Οἴκου, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἤρξατο τῆς εὐεργετικῆς αὐτοῦ δράσεως.

Οὕτω διετέλεσε γραμματεὺς καὶ συνεργάτης τοῦ τελευταίου Μου- τεβελῆ τοῦ ἱ. ναοῦ καὶ ἐκ πατρὸς θείου αὐτοῦ ἀοιδίμου Γεωργίου Φωτιάδου, γενικὸς δὲ διαχειριστὴς τῶν βακουφικῶν κτημάτων τῆς Κοινότητος ἀπὸ τοῦ 1873—1908, ἥτοι ἐπὶ συνεχῆ τριακονταετίαν, ἅτινα διετήρησαν ἀπὸ 200 ἐτῶν κληρονομικῶς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βα- κουφικοῦ βερατίου οἱ προπάτορες αὐτοῦ Χ΄ Πασχάλης Χ΄ Περκεκέ- τῆς, Γρηγόριος Ἀφεντούλης, Φώτιος Γρηγορίου, ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δη- μῆτριος Φωτιάδης καὶ τελευταῖος ὁ θεῖός του Γεώργιος Φωτιάδης.

Κατὰ τὸ 1872 ἡ τότε ἐν Μακροχωρίῳ κατοικοῦσα ἀείμνηστος Ταρσῆ Γεωργίου Γιώγκα διὰ διαθήκης αὐτῆς ἀφιέρωσεν ὑπὲρ τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς ἡμετέρας Κοινότητος τὸ τότε ξύλινον καὶ νῦν λίθινον, γνωστὸν ἐν τῇ ὁδῷ Κιουρκτσῆ Μπασῆ, ὑπ' ἀριθ. 204 καπη- λείου. Ἀτυχῶς ὅμως οἱ συγγενεῖς αὐτῆς προσβάλλαντες τὴν διαθή- κην καὶ ἀκυρώσαντες δικαστικῶς αὐτήν, ἐσφετερίζοντο ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὰς προσόδους τοῦ κτήματος τούτου.

Εἰς τὸν ἀείμνηστον Ν. Φωτιάδην προσέτρεξεν ἐγκαίρως ἡ Κοι- νότης. Ἡ πρότασις αὐτοῦ περὶ συμβιβασμοῦ, ἐναντι καταβολῆς ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος 10,000 γροσίων, ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν συγγε- νῶν. Ἡ στάσις αὐτῶν ὑπέβαλεν εἰς πραγματικὰς βασάνους τὸν Ν. Φωτιάδην, διαρκεσάσας ἐπὶ τινα ἔτη. Ἐκοπίασεν, ὑπέστη ἀϋπνίας, ἐδαπανήθη καὶ ἐδοκίμασε πλείστας ὄσας στενοχωρίας καὶ ταλαιπω- ρίας, καθ' ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα τῆς δίκης, φυλακισθεὶς μάλιστα καὶ ἐπὶ 8 ὥρας.

Σημειωτέον ὅτι ἀπὸ τοῦ 1878 ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βοηθῆ χρηματικῶς τὴν δωρήτριαν καὶ νὰ καταβάλλῃ τοὺς φόρους τοῦ κτή- ματος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπέθανεν αὕτη ὁ δὲ Ν. Φωτιάδης ἐπλήρωσεν ὄχι μόνον τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας καὶ τοῦ μνημοσύνου αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ διάφορα χρῆμα τῆς μακαρίτιδος καταβαλὼν ἐν ὅλῳ ποσὸν γρ. 6718.

Μετ' ἀγῶνας μακροῦς ἡ δίκη ἔληξεν ὑπὲρ τῆς Κοινότητος ἀλλ' ὁ ἀείμνηστος Φωτιάδης ἐπλήρωσε δι' ἰνδικάλια, φεραγάτια, κλητήρας, ἀμοιβάς, συμβόλαια, ἱλάμια καὶ ἱτζαρέδες τὸ σημαντικὸν ποσὸν Λ. Τ. 409,60. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰσπράξας ἐξ ἐνοικίων τοῦ καπηλείου Λ. Τ. 195 ἐδώρησεν εἰς τὴν μὴ δυναμένην νὰ πληρώσῃ Κοινότητα τὸ ὑπό- λοιπον τῶν δαπανῶν αὐτοῦ ποσὸν ἐκ Λ. Τ. 214,17. Ἐκτοτε δέ, ἥτοι ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν, εἰσπράχθησαν ἐξ ἐνοικίων τοῦ κτήματος τού-

του 6000 Λ. Τ. περίπου, ἐξακολουθεῖ δὲ ἡ Κοινότης εἰσπράττουσα 240 Λ. Τ. ἑτησίως.

Κατὰ τὸ 1894 ἐπωλεῖτο τὸ ὄπισθεν τοῦ καπηλείου γήπεδον, ἐκ 515 πήχεων ἀποτελούμενον. Καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπεπερα- τώθη ταῖς ἐνεργείαις τοῦ Ν. Φωτιάδου, ὅστις προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ γηπέδου τούτου ἀντὶ Λ. Τ. 101 1/2 καταβληθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ 1906 τὸ καπηλεῖον, ἠσφαλισμένον ἀντὶ 96 Λ. Τ. ἐκάη. Κατὰ παράκλησιν τῶν ἐνοριτῶν ὁ ἀοιδίμος Ν. Φωτιάδης προέβη εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ διὰ τῆς ἐξ 141 Λ. Τ. δωρεᾶς αὐτοῦ ἐπετεύχθη ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ κτήματος, διὰ δαπάνης Λ. Τ. 237.

Ἐκ τῆς ἐρεῦνης τῶν βιβλίων πληροφορούμεθα τὰ ἀκόλουθα :

Ὁ ἀείμνηστος Νικ. Φωτιάδης μετὰ τοῦ νῦν ἐν Κηφισίᾳ ἐφησυ- χάζοντος φιλογενοῦς ἀδελφοῦ αὐτοῦ Εὐγενεστάτου κ. Ἀλ. Δ. Φωτιά- δου προσέφερον ἀπὸ τοῦ 1878-1902 :

α)	ὑπὲρ τοῦ ἱ. ναοῦ	Λ. Τ.	1063.19
	» » » (ἐκ συλλογ. τῆ ἐνεργεία αὐτῶν)	»	569.77
β)	» » Παρθεναγωγείου	»	480.60
	» » » (ἐκ συλλογ. φροντ. αὐτῶν)	»	1265.76
γ)	τῆς Φωτιαδείου Σχολῆς	»	1586.—
	» » » (ἐκ συλλογ. φροντ. αὐτῶν)	»	1375.86

Ἐν ὅλῳ . . . Λ. Τ. 6341.18

ἐξ ὧν Λ. Τ. 3129.79 ἐξ ἰδίων καὶ Λ. Τ. 3211.39 συλλεγείσας τῇ φροντίδι καὶ ἐνεργείᾳ αὐτῶν.

Ὡσαύτως εἰσπράχθησαν ἐκ τῆς βακουφικῆς διαχειρίσεως, παρα- δοθεῖσαι εἰς τὰς κατὰ καιροὺς Ἐπιτροπὰς τοῦ ἱ. ναοῦ, Λ. Τ. 2982.—

Τοιαύτη ἐν συνόψει ὑπῆρξεν ἡ εὐεργετικὴ ἀπὸ 200 ἐτῶν δράσις τοῦ εὐγενοῦς Οἴκου τῶν ἀοιδίμων Φωτιάδων, ἣν ἐπεσφράγισεν ἡ ἐπὶ 35 συναπτὰ ἔτη τακτικὴ καὶ ἀκριβὴς καθ' ὅλα βακουφικὴ διαχείρι- σις τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Φωτιάδου, ἐκ τῶν θετικῶν ἀποτελε- σμάτων τῆς ὁποίας τινὰ εἰσὶ τὰ ἐξῆς :

Κατὰ Σεπτέμβριον 1924, ἥτοι δέκα ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, προσκαλέσας με ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, μοὶ παρέδωκε πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὸ βακούφιον ἐπίσημα ἔγγραφα, μετ' ἰδιαιτέρας θερμῆς συστάσεως, ὅπως διαφυλάξω ταῦτα μετὰ προσοχῆς, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς μελλοντικῆς ὠφελείας αὐτῶν, ὅπερ καὶ συνέβη. Μεταξὺ τῶν ἐγγρά- φων τούτων ὑπῆρχε καὶ ἀντίγραφον τοῦ πρωτοτύπου τοῦ βακουφι- κοῦ κώδικος, δυνάμει τοῦ ὁποίου κατὰ τὸ 1929 ἡ Ἐφοροεπιτροπὴ

τῆς Κοινότητος ὑποβαλοῦσα αἴτησιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἑβ-
καφίου εἰσέπραξε Λ. Τ. 2429.—

Ἐὰν ὁ ἀοιδίμος Νικ. Φωτιάδης δὲν διειτῆρει μετ' εὐλαβείας πάντα
τὰ βακουφικὰ ἔγγραφα καὶ ἰδίως ἀντίγραφον τοῦ βακουφικοῦ κώ-
δικος, δι' οὗ ἐπισημοποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἑβκαφίου ἡ ἀναγνώρισις τοῦ
νέου Μουτεβελῆ τῆς Κοινότητος κ. Καλούδη Λασκαρίδου, δικηγόρου,
οὔτε αἱ ὡς ἄνω 2429 Λ. Τ. θὰ εἰσεπράττοντο, οὐδ' ἡ ἐλάχιστη ἐλπίς
εἰσπράξεως αὐτῶν θὰ ὑπῆρχε, οὔτε θ' ἀνεγνωρίζετο ἡ πληρωμὴ καὶ
ἄλλων ποσῶν, ἔναντι τῶν χιλιάδων Λιρῶν, ἃς ἔχει λαμβάνειν παρὰ
τοῦ Ἑβκαφίου τὸ ταμεῖον τοῦ Ναοῦ ἡμῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ

Τύπος ἐναρέτου, μετριόφρονος καὶ φιλανθρώπου χριστιανοῦ ὁ
ἀείμνηστος Ἰωάννης Χαριτωνίδης, ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς ἀνωνυμίας
πάντοτε κρυπτόμενος, ἀπετέλεσε τὸ ζῶν παράδειγμα ὑπερόχου ἀλτροῦ-
στοῦ, τὸ πλεῖστον τῆς περιουσίας αὐτοῦ διαθέσας ὑπὲρ εὐαγῶν σκο-
πῶν καὶ καταστάς οὕτω Μέγας Ἐθνικὸς Εὐεργέτης.

Ὁ ἀείμνηστος Χαριτωνίδης διέθετεν ἀνωνύμως σημαντικὸν κατὰ
μῆνα ποσὸν εἰς τὴν συντήρησιν οὐκ ὀλίγων πτωχῶν καὶ ἀπροστα-
τεῦτων οἰκογενειῶν.

Μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἦτοι κατὰ Σεπτέμβριον καὶ Δε-
κέμβριον τοῦ 1893, ὁ Ἰωάννης Χαριτωνίδης τῇ εἰσηγήσει καὶ ἐνεργεί-
α τοῦ νῦν ἐν Κηφισίᾳ ἐφησυχάζοντος διαρκοῦς τῆς ἡμετέρας Κοι-
νότητος Εὐεργέτου σεβαστοῦ καὶ ἐριτίμου κ. Ἀλεξ. Φωτιάδου, προέ-
βη εἰς τὴν παροχὴν δωρεῶν εἰς διάφορα εὐαγῆ Ἰδρύματα, μεταξὺ
τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς ἡμετέ-
ρας Κοινότητος, ἦτοι κατέθεσεν ἀναποσπᾶστος καὶ ἀναπαλλοτριώτως
εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ Λ. Τ. 2000, ὑπὸ τὸν
ὄρον ὅπως τὸ Ταμεῖον τῆς Κοινότητος καρπῶται ὑπὲρ τῶν Σχολῶν,
τοὺς τόκους τοῦ κεφαλαίου τούτου πρὸς 4 %, τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν
γινομένης τῇ 30ῃ Ἰουνίου καὶ τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Μέχρι τοῦδε, ἦτοι ἐπὶ τριακονταεπταετίαν, ἡ ἡμετέρα Κοινότης
εἰσέπραξε Λ. Τ. 2960 ἐκ τόκων τοῦ ὡς ἄνω εἴρηται κεφαλαίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ὑψωμαθείσις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐνορίᾳ, ὅπου καὶ ἐξε-
μαθε τὰ πρῶτα γράμματα.

Ἀνεψιὸς τῶν υἱῶν Δ. Φωτιάδου, ἐξ ἀδελφῆς.

Ἀπὸ ἐτῶν ἐγκατεστημένος ἐν Ἀμερικῇ, συνετέλεσε καθ' ὅλον αὐ-
τοῦ τὸν βίον, ὅπως προσέρχεται ποικιλοτρόπως ἀρωγὸς πρὸς τὰς Σχο-
λάς τῆς πατρίδος αὐτοῦ.

Ἀποθανὼν ἐν Νέα Ὑόρκη κατὰ τὸ 1924 δι' ἐπισήμου διαθήκης
αὐτοῦ ἐκληροδότησεν ἀρκετὰ ποσὰ εἰς διαφόρους ἐν Κωνσταντινου-
πόλει Ἐκκλησίας, Σχολάς, Νοσοκομεῖα καὶ λοιπὰ εὐαγῆ Ἰδρύματα,
μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ ἡ Κοινότης Ὑψωμαθείων,
εἰς ἣν ἀφιέρωσε Λ. Τ. 1116.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἁγίου Νικολάου Ὑψωμαθείων.

Τὸ κατωτέρω ἀξιοσημεῖωτον γεγονός χαρακτηρίζει ζωηρῶς τὴν
ἰδιαιτέραν αὐτοῦ συμπάθειαν, ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως καὶ μορφώσεως
ἀπόρων μαθητῶν τῆς πατρίδος αὐτοῦ.

Μιᾶ τῶν ἡμερῶν μοὶ ἀπηύθυνε καθ' ὁδὸν τὴν ἐρώτησιν, ἐὰν
γνωρίζω ἐπιμελῆ τινα μαθητὴν, ἐξ Ὑψωμαθείων καταγόμενον, ὀρ-
φανὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων. Κατόπιν τῆς ὑπ' ἐμοῦ ὑποδείξεως
ἐνὸς μαθητοῦ προθύμως προσεφέρθη ἵνα καταβάλλῃ δι' ἑτήσια δι-
δαστρα αὐτοῦ Λ. Τ. 20. Τὸ ἐπόμενον ἔτος εὐρέθη καὶ ἄλλος τοιοῦ-
τος μαθητῆς, δι' ὃν ἐπλήρωνεν ἑτέρας Λ. Τ. 20 ἐτησίως.

Ἐπειδὴ δὲ κατ' ἔτος ἤϋξανεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρφανῶν μαθητῶν,
ὁ ἀείμνηστος Γ. Εὐστρατιάδης διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Αὐγού-
στου 1922 ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐφοροεπιτροπὴν, ὥρισεν, ὅπως
μετὰ τὸν θάνατόν του τὰ πέντε τέκνα αὐτοῦ πληρῶνωσιν εἰς τὸ Τα-
μεῖον τῆς Κοινότητος ἀνὰ 20 Λ. Τ. ἐτησίως ἕκαστον, ἦτοι ἐν ὄλῳ
Λ. Τ. 100, ἀσχέτως ἂν ἀλεφοίτων ἢ οὐ οἱ ὑπ' αὐτοῦ προστατευόμε-
νοι ὀρφανοὶ μαθηταί, ἢ ἂν προσετίθεντο καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι.

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καθώριζεν ὡσαύτως, ὅπως καταβάλλων-
ται ὑπὲρ τῶν Σχολῶν καὶ τῶν πτωχῶν τῆς Κοινότητος Λ. Τ. 50 ἐτη-
σίως, ἃς ἐξηκολούθει πληρῶνων μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐ-
τοῦ, ὅποτε ὁ πατρῶζων υἱὸς αὐτοῦ κ. Λέανδρος Γ. Εὐστρατιάδης
ὑπὸ τῶν αὐτῶν φιλογενῶν αἰσθημάτων ὀρμώμενος, προσεφέρθη, εἰς
μνήμην τοῦ ἀοιδίμου πατρὸς αὐτοῦ, ἵνα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐτη-
σίου μνημοσύνου αὐτοῦ, καταβάλλῃ ὑπὲρ τῶν Σχολῶν ἑτέρας Λ. Τ.
50. Οὕτω τὸ παρὰ τοῦ κ. Α. Εὐστρατιάδου ὑπὲρ τῆς Κοινότητος
εἰσπραττόμενον σήμερον ποσὸν ἀνέρχεται εἰς Λ. Τ. 200 ἐτησίως.

Τόσον οἱ εὐεργετούμενοι πτωχοὶ ὅσον καὶ οἱ ἀποροὶ μαθηταὶ
τῶν Σχολῶν τῆς Κοινότητος εὗχονται εὐγνωμόνως ὑπὲρ ἀμεταπτώτου

υγείας καὶ εὐτυχίας πάντων τῶν φιλογενῶν καὶ φιλανθρώπων τέκνων τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Εὐστρατιάδου καὶ ὑπὲρ αἰωνίας ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς.

* * *

Τοιαύτη ἢ φιλότιμος καὶ ἐπαινετὴ δρασίς τῶν ἀοιδίμων τῆς Κοινότητος ἰδρυτῶν καὶ Μεγάλων Εὐεργετῶν.

* * *

Ἐπωφελούμενος ἤδη τῆς παρουσίας εὐκαιρίας καὶ ἐνθαρρυνόμενος ἐκ τῆς ἐπιεικείας τῶν ἀξιοτίμων ἐνοριτῶν, προβαίνω εἰς τὴν ἐξιστορησιν τῆς πολυτίμου δράσεως καὶ τῶν Εὐεργετῶν καὶ Δωρητῶν τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, ὧν τὰ ὀνόματα μνημονεύονται ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ καθ' ὅλας τὰς μεγάλας ἑορτὰς καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΗΜ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννηθεὶς ἐν Φαναρίῳ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ 1816 ἀπέθανεν ἐν Γαλλίᾳ τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 1894.

Μόνον τὸ ἔξ 120.000 Λ. Τ. διὰ διαθήκης αὐτοῦ διατεθὲν ποσὸν ὑπὲρ εὐαγῶν σκοπῶν ἀποτελεῖ τὴν τρανωτάτην ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ αἰμνηστος Στέφ. Ζαφειρόπουλος ἀνεδείχθη μέγας τῆς ἀνθρωπότητος Εὐεργέτης.

Ἄδυνατεῖ τις νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξεικόνισιν τοῦ ὑπερόχου χαρακτῆρος, τῆς μεγάλης καρδίας, τῶν ἀνεκτιμῆτων ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος θυσιῶν τοῦ ἐκτάκτου τούτου ἀνδρός, ὅστις ἐν ἀγαθοεργίαις διήνυσεν τὸν βίον αὐτοῦ, εὐεργετῶν μετὰ ταπεινοφροσύνης, ἀφανείας καὶ γενναιοδωρίας.

Ὁ αἰμνηστος Εὐεργέτης κατέθεσε διὰ διαθήκης αὐτοῦ ἀναπαλλοτριώτως κατὰ τὸ 1894 ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος εἰς μετρητὰ καὶ εἰς χρεώγραφα διάφορα ποσὰ ὑπὲρ πάντων τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τῶν τοκομεριδίων τῶν ὁποίων καὶ αἱ Σχολαὶ τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐταῖς φοιτῶντων μαθητῶν, θὰ εἰσπράττωσιν εἰς τὸ διηκεῖς περὶ τὰς 100 Λ. Τ. ἐτησίως.

Ἀπὸ τριετίας δὲ ἔνεκα λόγων οἰκονομίας, ἀνασταλείσης ἀτυχῶς τῆς λειτουργίας τῶν Σχολῶν τῶν Ἐνοριῶν Καζλῆ Τσεσμέ, Βελιγραδίου καὶ Ἁγίου Γεωργίου Κυπαρισσᾶ, τὸ ἐκ τοῦ Ζαφειροπουλείου

κληροδοτήματος ἀνήκον εἰς αὐτὰς εἰσόδημα ἐκ Λ. Τ. 75 ἐτησίως, περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν ἡμετέρων Σχολῶν, ἐν αἷς φοιτῶσι δωρεὰν οἱ ἄποροι μαθηταὶ τῶν ἐνοριῶν τούτων.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

Γόνος Ὑψωμαθείων ἐχημάτισεν ἐν ἀρχῇ διδάσκαλος τῆς Σχολῆς τῆς Κοινότητος καὶ εἶτα ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον.

Ἐπῆρξεν ἰδρυτὴς τῆς Λέσχης τῶν Φιλομούσων, ἐπρωτοστάτησεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀφορῶν τὰς Σχολὰς τῆς Κοινότητος. Κατὰ τὸ 1872 ἐπεστάτησε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Παρθεναγωγείου, ἐπεδίωξε τὴν ἐπιτυχεστέραν διαρρύθμισιν τοῦ κτιρίου καὶ προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν ἀπαιτουμένων ὑλικῶν.

Ἄνηρ σώφρων καὶ συνετός, λεπτὸς καὶ μειλίχιος, ἐνδιαφερόμενος καὶ συντελῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Κοινότητος ἐχρησίμευε καὶ ὡς σύμβουλος τῶν μελῶν τῆς ἐκάστοτε Ἐφοροεπιτροπῆς, προσπαθῶν καὶ ἐνεργῶν παντοιοτρόπως ὑπὲρ τῶν Κοινοτικῶν συμφερόντων.

Κατὰ τὸ 1888 παρεχώρησεν εἰς τὴν Κοινότητα, τῇ αἰτήσει νέων ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς, τὸ κτήμα τῆς Λέσχης δωρεάν, ἐν ᾧ ἐγκατεστάθη τότε τὸ νεοσυστηθὲν Σωματεῖον τῶν Φιλομούσων «ὁ Ἑλικῶν», συντελέσας οὕτω εἰς τὴν παροχὴν μεγίστης ὑπὲρ τῆς σώφρονος νεολαίας εὐεργεσίας, ἣτις περισυλλεγεῖσα ἠκροῶτο τῶν δημοσίων μαθημάτων καὶ ἀνεγίνωσκε δωρεάν πλεῖστα ὅσα περιοδικὰ καὶ ἑφημερίδας, ἐν τῷ εἰδικῶς καταρτισθέντι Ἀναγνωστηρίῳ. Τοιοῦτοτρόπως ἠθικοποιούμενοι τότε οἱ νέοι ἀπέφευγον ν' ἀσχολῶνται εἰς τὰ παρατηρούμενα ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ ἄτοπα.

Ὀλίγας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἡμέρας, φοβούμενος μὴ αἰ ὑπὲρ τῶν Σχολῶν τῆς Κοινότητος εὐγενεῖς διαθέσεις αὐτοῦ παρερμηνευθῶσιν ὑπὸ τῶν διαδόχων αὐτοῦ, προῆλθεν εἰς σχετικὴν συνεννόησιν, ὅπως δοθῇ ὀριστικὸν πέρασ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κυριότητος τοῦ 1/2 κτιρίου τῆς Λέσχης ὅπερ εὐρίσκετο ἐγγεγραμμένον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, ἔναντι τοῦ κατὰ τὸ 1865 παρασχεθέντος ὑπ' αὐτοῦ, πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς Λέσχης, δανείου ἐκ Λ. Τ. 428.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνεννοήσεως ταύτης παρεχώρησεν εἰς τὴν Κοινότητα, ἔναντι 90 Λ. Τ. τὸ ἥμισυ τοῦ κτιρίου τῆς Λέσχης, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος ἀνήκοντος αὐτῇ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου αἱ μὲν 40 Λ. Τ. κατεβλήθησαν ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Κοινότητος, αἱ δὲ 50 ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Νικ. Φωτιάδου καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐπετεύχθη τῇ 16ῃ Ἰανουαρίου 1902 ἡ μεταγραφὴ τοῦ ἀφιερωθέντος κτήματος.

Ὅτι ἡ εὐεργετικὴ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Κοινότητι δράσις τοῦ ἀειμνήστου κατέστη τοιαύτη, ὥστε ἡ μνήμη αὐτοῦ νὰ παραμένῃ ἕσαεὶ ἄλλοτος.

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ

Ὁ ἀείμνηστος διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Προϊστάμενος τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἔσχε τὴν εὐγενῆ ἔμπνευσιν, ὅπως ζῶν ἔτι ἀφιερῶση ὑπὲρ αὐτῆς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Μιραχόρ, ὑπ' ἀριθ. 77 καφενεῖον, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως μέχρι τελευτῆς αὐτοῦ καρπῶται τὸ εἰσόδημα.

Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἡ Κοινότης ἤρξατο εἰσπραττούσα τὰ ἐνοίκια αὐτοῦ.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ « ΑΡΩΓΟΣ »

Τὰ φιλότιμα μέλη τοῦ τελευταίου Δ. Συμβουλίου τῆς διαλυθείσης Αδελφότητος « Ἀρωγοῦ » ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ αὐτῶν ἀπεφάσισαν, ὅπως τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας αὐτῆς, ἧτοι 10 Ὁμολογίας Σιδηροδρόμων Ἀνατολῆς, ἀξίας Λ. Τ. 250 περίοι, ἀφιερῶσωσιν ὑπὲρ τῶν Σχολῶν τῆς Κοινότητος.

Ἡ δωρεὰ αὕτη παρεσχέθη κατὰ τὸ 1903.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΕΖΒΕΤΖΗΣ

Κατὰ τὸ 1904 ἐδώρησε μίαν μεγάλην καὶ ἑτέραν μικρὰν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Λαζάρου καὶ μέγα δοχεῖον διανομῆς τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ μετὰ 12 κρουνοῶν.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν δεξιὸς ἱεροψάλτης τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς ἡμετέρας ἐνορίας ἀπέθαιε κατὰ τὸ 1906.

Μουσικὸς ἄριστος, χρηστὸς πολίτης, ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς Κοινότητος κατέλιπε διὰ τῆς ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1906 μυστικῆς διαθήκης αὐτοῦ, ὑπὲρ τῶν Σχολῶν αὐτῆς Λ. Τ. 100, ὡς καὶ Λ. Τ. 80, πρὸς ἀποκατάστασιν μιᾶς ὄρφανῆς κόρης τῆς ἐνορίας ἡμῶν, ἐκλεγείσης διὰ λαχοῦ. Ἡ κόρη αὕτη ἀπεκατεστάθη ἐπιτιμῶς.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ « ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ »

Τὰ μέλη τοῦ τελευταίου Δ. Συμβουλίου τῆς διαλυθείσης Ἀδελφότητος « Ἀναγέννησις » ἐδώρησαν τῇ 6ῃ Νοεμβρίου 1911 ὑπὲρ τῶν Σχολῶν τῆς Κοινότητος 2 ὁμολογίας Αἰγυπτιακῆς Πίστεως 1886 καὶ ἑτέραν τοῦ 1903, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως ὁ ἱερός ναὸς διατηρῆ τακτικὸν ἱεροκήρυκα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ἰατρός

Ὁ ἀείμνηστος Δημητριάδης, ἰατρός, γεννηθεὶς ἐν Διπλοκιονίῳ, κατέθεσε τῇ 10ῃ Ὀκτωβρίου 1912 ἀναπαλοτριῶτως διὰ διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῇ Τραπεζῇ Κρεδὺ Λιονναί 22 ὁμολογίας Σιδηροδρόμων Ἀνατολῆς, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως τὸ ἀντίτιμον τῶν τοκομεριδίων ἢ ἡ ἀξία ἐνδεχομένης κληρώσεως τινὸς ἐξ αὐτῶν διατίθενται εἰς ἀγορὰν νέων ὁμολογιῶν τοῦ αὐτοῦ Δανείου μέχρι τῆς τελείας ἑξαντήσεως αὐτῶν.

ΥΙΟΙ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΥ

Οἱ ἐρίτιμοι καὶ φιλογενεῖς κ. κ. Υἱοὶ Κ. Ἡλιάσκου κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1915 προσέφερον ὑπὲρ τῶν Σχολῶν, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς αἰοδίμου μητρὸς αὐτῶν, Λ. Τ. 150.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΑΦ. ΛΕΜΟΝΤΖΟΓΛΟΥΣ

Γόνος Ὑψομαθείων ἐκέκτητο οἰκίαν, κειμένην κατὰ τὴν ὁδὸν Μιραχόρ, Τραμβιά Δζαδδεσῆ, ὑπ' ἀριθ. 118/120, τῆς ὁποίας τὸ ἥμισυ παροτρυνόμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφικοῦ αὐτοῦ φίλου μ. Πέτρου Δαλαβέρα, διδασκάλου τῶν Σχολῶν τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, ἐπιδιώκοντος διὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων αὐτῆς, ἀφιέρωσε πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ εἰς τὰς Σχολὰς τῆς ἡμετέρας Κοινότητος.

Ἐξ ἐνοικίων τῆς οἰκίας ταύτης τὸ Ταμεῖον τῶν Σχολῶν εἰσέπραξεν ἀπὸ τοῦ 1922 μέχρι 31ῆς Δεκεμβρίου 1931, πρὸς 162 Λ. Τ. ἑτησίως, Λ. Τ. 2268.

ΕΥΦΗΜΙΑ Χ΄ ΠΕΤΡΟΥ

Ἡ ἀείμνηστος σύζυγος Χ΄ Πέτρου Βεζεστενλή καὶ παλαιὰ κάτοικος τῆς ἡμετέρας ἐνορίας ἰδιαίτερος εὐλαβῆς πρὸς τὰ θεῖα, εἶχε τὴν ἀδυναμίαν ν' ἀντικαθιστᾷ ὅσα ἀργυρᾷ σκεύη τῆς ἁγίας κοινω- νίας ἐχάνοντο ἐξ ἀβλειρίας καὶ ἀπροσεξίας τῶν κατὰ καιροὺς καν- δηλαπτῶν.

Κατὰ τὸ 1923 ἐκλάπη ἐν ἀρτοφόριον ἐκτάκτου καλλιτεχνικῆς ἀξίας, εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὁποίου προέβη ἀμέσως ἡ διορή- τρια διὰ νέου τοιούτου, δαπανήσασα οὐκ ὀλίγα.

Ῥσαύτας ἐδωρήσατο τὴν νῦν ὑπάρχουσαν Ῥοαίαν Πύλην τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς καὶ τὸ κουβούκλιον τοῦ Ἐπιταφίου μετὰ τῶν παρα- πετασμάτων αὐτοῦ ἐκ κατιφέ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ὑψωμαθείοις.

Ἐμπορος καὶ ἐργοστασιάρχης καπνῶν ἐν Φιλανδίᾳ ἀπέστειλεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Κοινότητος Α. Τ. 60 ἐτησίως.

Ἀφικθὲς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπεσχέθη ἵνα προβῆ εἰς τὴν ἐκ βάθρων ἀνέγερσιν τῆς αἰθούσης τῶν ὑποδοχῶν, τότε Σχολῆς, ἀλλ' ὁ αἰφνίδιος θάνατος αὐτοῦ, ἐπισυμβὰς κατὰ τὸ 1923, ἐματαίωσε δυσ- τυχῶς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος του εὐγενῶν αἰ- σθημάτων τοῦ φιλογενοῦς τούτου δωρητοῦ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΤΑΒΑΝΙΩΤΟΥ

Γραῖα εὐσεβῆς καὶ φιλόφρονος, κάτοικος τῆς ἡμετέρας ἐνορίας, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἐπέλθῃ ἐπίκουρος εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Κοινότητος, ἀλλ' ὁ θάνατός της, ἐπισυμβὰς τῇ 10 Μαρτίου 1930, ἐματαίωσε τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐπαι- νετῆς διαθέσεώς της.

Τῇ ἐνεργείᾳ ὁμως τοῦ ἱατροῦ κ. Δ. Ἀδαμαντοπούλου πρὸς τὸν ἐν Πειραιεῖ ἀνεψιὸν τῆς μακαρίτιδος κ. Ἰω. Τζιρίκην ἐπετεύχθη ἡ πραγματοποίησις τῆς δωρεᾶς ταύτης, διὰ τῆς διαθέσεως ὑπὲρ τῶν Σχολῶν μιᾶς ὁμολογίας Αἰγυπτιακῆς Πίστεως 1886.

ΔΟΜΝΑ ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

Γόνος τῆς Κοινότητος Ὑψωμαθείων καὶ κάτοικος Μακροχωρίου. Εὐσεβῆς καὶ φιλόφρονος δέσποινα ἰδιαίτερον συμπάθειαν καὶ ἐκτίμησιν ἐπεδείκνυε πρὸς τὴν Κοινότητα Ὑψωμαθείων.

Ἰδίως αἱ τελεταὶ αἱ γινόμεναι ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς ἡμετέρας Κοι- νότητος, ἐν ἡμέραις ἐκδηλώσεως εὐγνωμοσύνης πρὸς Μεγάλους Εὐερ- γέτας ἢ Εὐεργέτας καὶ Δωρητάς, προσείλκυον τὴν ἀείμνηστον εἰς τὴν ἰ. ἡμῶν Ἐκκλησίαν κατὰ τρόπον μάλιστα νὰ ἐκφράζῃ διαρκῶς καὶ τὸν θαυμασμὸν αὐτῆς.

Ὀλίγας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῆς ἡμέρας ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν πρὸς τὸν ἐγνωσμένων φιλογενῶν αἰσθημάτων εὐγενέστατον σύζυγόν της κ. Δημήτριον Λαμπρίδην, ὅπως δωρήσῃ εἰς τὰς Σχολὰς τῆς ἡμε- τέρας Κοινότητος Α. Τ. 500.

Ὁ κ. Λαμπρίδης, ἐκπληρῶν τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τῆς ἀειμνή- στου συζύγου του, οὐ μόνον προθύμως κατέβαλεν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Σχολῶν τὸ ποσὸν τοῦτο ἀλλὰ προσέφερεν ἐξ ἰδίων καὶ Α. Τ. 50.

Ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Ἐφοροεπιτροπὴ διερμηνεύει σήμερον καὶ δημοσίᾳ τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην αὐτῆς ἐπὶ τῇ δωρεᾷ ταύτῃ, εὐχομένη ὀλοφύχως βίον μακρόν, ὑγιεινὸν καὶ εὐτυχῆ τῷ φιλανθρώπῳ κ. Δ. Λαμπρίδῃ, ἐκ τῶν εὐγενῶν διαθέσεων τοῦ ὁποίου πολλὰ τὰ καλὰ ἀναμένει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΙΟΡΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ εὐγενέστατος κ. Νικ. Ἰορδανόπουλος προσέφερε πρὸ τινος ὡς αὐτοπροαίρετον καὶ θεοφιλῆ αὐτοῦ δωρεὰν Α. Τ. 137 πρὸς ἀγορὰν θερμοαστρῶν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῶν Σχολῶν.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἡ φιλογένεια καὶ μεγαλοδωρία τῶν Εὐεργετῶν ὑπῆρξαν ἀνεκα- θεν τὰ σταθερώτερα καὶ σπουδαιότερα κεφάλαια, δι' ὧν ἡ Κοινότης Ὑψωμαθείων ἐπαγίωσε καὶ ἐξησφάλισε τὴν τακτικὴν καὶ ἀπόσκο- πον αὐτῆς λειτουργίαν.

Ἐφ' ᾧ καὶ θεωρεῖ ὑπέροχτον καθῆκον αὐτῆς ἡ Κοινότης, ἵνα ἐκφράσῃ καὶ δημοσίᾳ κατὰ τὴν ἱεράν ταύτην στιγμήν, πρὸς πάντας τοὺς μεγατίμους Ἰδρυτάς, Μεγάλους Εὐεργέτας, Εὐεργέτας, Δωρητὰς καὶ Συνδρομητὰς ζωηροτάτην καὶ αἰδίων ὑγνωμοσύνην, εὐχαριστοῦσα καὶ ἐπειλογοῦσα τοὺς ζῶντας ἐξ αὐτῶν καὶ ἐπικαλουμένη ἐνθέρμως ἐπ' αὐτοὺς πλουσίαν τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ χαριτοδότου Θεοῦ, τιμῶσα δὲ καὶ γεραίρουσα τὴν μνήμην τῶν ἀποικομένων, οἵτινες μέχρις ὑστάτης αὐτῶν στιγμῆς πρὸς τὴν Κοινότητα ταύτην μετ' ἀγάπης καὶ στοργῆς ἔστρεφον καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν τῆς Κοινότητος Ὑψω-
μαθειῶν Εὐεργετῶν !

